

[Handelsministeren.]

melse om, at der kan gives kaution for lån i eksportøjemed, er efter sin ordlyd noget mere vidtgående end de regler, efter hvilke der for tiden ydes finansieringsgaranti.

Der vil naturligvis i en række tilfælde være særlig risiko forbundet med ydelse af kaution for lån i eksportøjemed, men erfaringerne viser, at de tab, der er opstået i forbindelse med garanti for lån til eksport, når alt kommer til alt, har været ret begrænsede. Under et fornuftigt samarbejde mellem erhverv og administration vil det formentlig også i fremtiden kunne påregnes, at de foreslåede regler vil kunne anvendes på en sådan måde, at der sker en passende afvejelse af den risiko, ordningen indebærer, og de fordele, den giver eksportøren.

I betænkningens bilagsfortegnelse er angivet det materiale, udvalget har tilvejebragt til belysning af de problemer, der har været behandlet.

Kun en del af dette materiale er optrykt i betænkningen, men de øvrige bilag står naturligvis til rådighed for det udvalg, folketinget nedsætter til behandling af nærværende lovforslag.

Den anden nydannelse i det foreliggende lovforslag er den i kapitel I indeholdte bestemmelse om oprettelsen af Danmarks erhvervsfond. Til fonden overføres dels de gennem dollarpræmieringsordningen opsamlede beløb, dels den bestående eksportkreditfond. Fondens skal tjene til sikkerhed for de af eksportkreditrådet afgivne garantier og kautioner, således at de tab, der måtte opstå, skal inddækkes først af fonden; og kun såfremt tabene bliver større end fondskapitalen — en forhåbentlig hypotetisk situation — vil der blive tale om en inddækning med almindelige statsmidler.

Spørgsmålet om anvendelsen af de midler, der er opsamlet som led i dollarpræmieringsordningen, har, som det høje ting vil vide, givet anledning til nogen offentlig debat. Fra regeringens side har man ikke taget del i disse diskussioner, idet regeringen er af den principielle opfattelse, at disse midler, medmindre der måtte blive truffet anden beslutning, må tilfalde statskassen. Fra regeringens side har man dog haft for øje, om det vil være muligt at give de opsamlede midler, der ved ordningens ophør med udgangen af 1961 skønnes at ville

andrage ca. 200 mill. kr., en anvendelse, som kunne komme erhvervsfremmende og navnlig eksportfremmende formål til gode. Man ville hermed give midlerne en anvendelse, der ville falde godt i tråd med de formål, man oprindeligt tilsigtede ved dollarpræmieringsordningen.

Overvejelserne er resulteret i det nu fremsatte forslag, hvorved midlerne skaber grundlag for en ønskelig udvidelse af eksportkreditordningen og markerer ordningens selvstændige karakter. Det er fundet naturligt at overføre også den bestående „statens eksportkreditfond“, hvis midler hidrører fra de af erhvervslivet indbetalte præmier, til fonden, således at dens samlede kapital må antages at ville beløbe sig til ca. 220 mill. kr.

Bl. a. på baggrund af denne fond har jeg fundet det naturligt at stille forslag om, at den finansielle ramme for ordningen udvides til 1,5 milliard kr., heri indbefattet de i henhold til den bestående ordning ydede garantier og kautioner, hvilket giver en rimelig margen, når henses til det på andre områder normale forhold mellem garantikapital og mulige forpligtelser. Den vigtigste årsag til udvidelsen er dog selvsagt, at man må påregne en fortsat udvidelse af vor eksport, ikke mindst af kapitalgoder til fjerne lande, hvilken eksport erfaringsmæssigt stiller særlig store krav til eksportkrediten.

Som bekendt har der i den senere tid fundet visse drøftelser sted om oprettelse af et særligt skibsfansieringsinstitut, som skal bistå ved finansieringen af skibe, der enten er danskejede eller bygget i Danmark. Skulle et sådant institut blive oprettet, vil det kunne aflaste eksportkreditordningen. Skulle et initiativ blive taget hertil, inden det høje ting måtte have vedtaget dette lovforslag, og skulle der fra initiativtagerne til oprettelse af et sådant skibsfansieringsinstitut fremkomme ønsker om garantier for visse ydelser, ville det forekomme mig rimeligt, om man under lovforslagets behandling i tinget overvejede at foretage sådanne ændringer i dette forslag, at det blev muligt for erhvervsfonden at yde sådanne garantier.

Lovforslagets kapitel III indeholder en bestemmelse om, at handelsministeren i samråd med finansministeren, som anført i